Cizinec v zrcadle - Maxa, Martin

Vítej, kdo ve zlém přicházíš
a nezastírej svojí zlost.
Je mi jasný proč jsi tady a co mi přináší,
můj dobrodinče, můj vrahu.

Oči máš unavený, do moře vrásek vhozený.
Dosud jsem na tom nebyl líp.
Teď jsem však zavřel všechna okna, všechny dveře svýmu strachu,
a tak už mi nevadí dívat se ti do očí…

Tak ty jsi ten můj stín, který se věčně za mnou hnal,
obracel město naruby jen kvůli snům.
V nejtemnějších záhybech ulic je do úmoru hledal,
aby jim bez milosti roztrhal křídla motýlí.

Jak často vídal jsem můj věčnej vrahu v ulicích,
jak v pasážích nočního města zmrzlými prsty nabíjíš svou zdivočelou zášť
a soucit odhazuješ jak prázdné nábojnice.

Jako dnes vidím, jak se tvá ústa v půlměsíc proměnila
a jak na tváři ti rozkvet úsměv,
to když sis pomyslel na tenhle okamžik,
kdy domníváš se naivně, že tuhle štvanici konečně skončíš.

Jenže já jsem tím co ty a mám tisíc tváří a svou duši zrovna tak vyhořelou
a můj stín je tvým stínem a kráčí léta tiše v zádech tvých zrovna tak jako za mnou.
To já jsem tvůj obraz v zrcadle, marně svým motýlím snům křídla trháš.

Hvězdy jsou unavený, noc pod očima kruhy má a v dálce skřehotá už den.
Už s pitvorným úsměvem mi nahlíží do oken,
jenže dnes u mě nenajde splín.

Tak jen se do toho dej, stref se mi do tváře.
Vyber si kterou chceš, tu já ti nastavím.
Já mám jich tisíc, všechny jsou stejně falešný
a ty jen jedny ruce, můj dobrodinče.
Můj věčnej vrahu,jak často vídal jsem tě,jak lačně prodíráš se tmou,
tvůj rozervaný plášť a promodralý rty a jak zbytečně mrháš úsilím,

Protože já jsem tím co ty…

Věř mi, až do mě vystřílíš svůj zásobník nenávisti, zhroutíš se k zemi taky ty.
Jsi moje černý svědomí, má vlastní ruka s pistolí,
která se roztřeseně obrací proti mně.